

Så nogle bemærkninger om skatten. Bemærkningerne i regeringens åbningstale dækker, så vidt jeg kan bedømme, over, at regeringen stadig væk ikke ved sine levende råd om, hvor pengene skal komme fra, og i øvrigt ikke er enig om, hvordan de penge, man ikke ved, hvor skal komme fra, skal deles ud, hvis de skulle komme. Derfor kunne jeg godt tænke mig at få afklaret nogle ting i denne debat.

Jeg var ikke klogere, end at vi var enige om, hvad målene var for den samlede skatteudskrivning, det samlede skattetryk og den samlede nedbringelse af gælden frem til 2010. Sådan har jeg forstået regeringens meldinger hidtil.

Nu kan jeg ikke helt forstå regeringens meldinger længere. Dels kan jeg ikke forstå dem i lyset af hr. Jens Rohdes og andres stadige løben herop på den her talerstol og tale om, at vi andre vil skrue skatterne mere op, end Venstre vil, for jeg har forstået, at Venstre har bekendt sig til det skattetryk, der står i 2010, at diskussionen er et spørgsmål om, hvordan vi skal indrette skattesystemet med den begrænsning.

Jeg kan heller ikke helt forstå, hvordan det går med gældsmålsætningen i øvrigt, for det var, som om statsministeren nu ville bruge sparede renter til nye udgifter eller skattelettelser, og det kan jo ikke betyde andet, end at man så begynder at slå af på kravene til at bringe gælden ned af hensyn til næste generation. Men det må vi vel få udrett på et tidspunkt.

Kl. 11.40

Sagen er jo, at regeringen ikke uden at slå af på ansvarligheden i den økonomiske politik gennem mindre overskud end ellers eller ved i meget større omfang at nedskære offentlige udgifter, end man hidtil har bekendt vilje til, kan gennemføre en skattereform, der batter noget, med det skattestop, man har defineret, ikke kan gennemføre en skattereform, der batter noget på de strækninger, der er interessante: hvordan kan vi gøre det danske skattesystem mere robust over for internationaliseringen, hvordan kan vi fremme arbejdsudbuddet, som den radikale ordfører også var inde på, hvordan kan vi bringe skatten af den sidst tjente krone ned?

Budskabet er meget enkelt. Det kan kun lade sig gøre i et interessant omfang, hvis man også er indstillet på at finansiere disse lettelser i skatten på indkomst ad andre kilder, ved at bruge andre skatteformer kraftigere, ved at beskatte, som Socialdemokratiet har foreslået, værdistigninger og gevinster kraftigere, lave mere omfattende ændringer i skattesystemets indretning.

Skattestoppet er i det hele taget en mærkværdig størrelse, for det er jo blevet noget teologi, som regeringen er meget glad for, men logikken i det er meget svær at forstå for befolkningen. En særskat på lejerne i det almennyttige boligbyggeri er ikke nogen skat, som er omfattet af skattestoppet. Et hop opad i betalingen for at køre med kollektiv trafik på 300-400 mio. kr. er ikke noget brud på skattestoppet. Brugerbetaling på efteruddannelse på aftenskoler er ikke noget brud på skattestoppet, nej, det er slet ikke skat. Det har jo i øvrigt heller ikke noget med skattestop at gøre, hvis man tjener flere penge, for så betaler man selvfølgelig mere skat.

Det er i virkeligheden kun, hvis ens ejendom skulle være så uheldig at stige i pris, at man ikke skal betale mere i skat. Så skattestoppet er effektivt over for villaejere på nordkysten her på Sjælland, men det er ikke effektivt over for dem, der vil køre med bus, eller dem, der vil bo til leje, eller den meget, meget store del af den danske befolkning. Skattestoppet er et mærkeligt dyr, som forhindrer fornuftige fordelingspolitiske rimelige og samfundsøkonomiske relevante omlægninger af vores skattesystem.

Så kan man i øvrigt undre sig over regeringens hele fordelingspolitik, også når man tænker på, hvad regeringen har udrettet med den lavest lønnede halvdel af arbejdsmarkedets pensionsrettigheder ved omlægningen af Den Særlige Pensionsordning, og tænker på regeringens manglende vilje til at gribe ind over for de mange milliarder, der bliver sluppet løs til nogle ganske enkelte kommuner ved salg af elværker m.v.

Jeg skal gøre nogle få afsluttende bemærkninger om boligpolitikken, uddannelsespolitikken, miljøpolitikken og sygehuspolitikken, og tiden kræver, at det bliver meget stikordspræget.

På boligområdet mener jeg, at grundproblemet er, at der bygges for lidt og bygges for dyrt. Vi skal have nogle forpligtende aftaler med kommunerne om et større byggeomfang, især i hovedstadsområdet. Hele regeringens indsats på området er jo netto nedskæringer, og ikke at man vil gøre mere, som man bryster sig af. Man forhindrer kommunerne i at låne til deres indskudskapital, så de kan holde byggeomfanget oppe. Man skærer ned på byfornyelsen, og så bruger man reelt 100 mio. kr. til nogle ungdomsboliger, som vi i øvrigt ikke ved, hvordan skal komme op at stå. Det er pauvert, og det er ikke noget svar på det, der er udfordringen på det danske boligmarked, hvis vi skal undgå, at det